

Συντάχθηκε απο τον/την administrator

Τετάρτη, 14 Μάρτιος 2012 19:34 - Τελευταία Ενημέρωση Τετάρτη, 14 Μάρτιος 2012 21:30

Ε. Τριβιζάς: Δωρίζει 4000 βιβλία για βιβλιοθήκες και σχολεία της Ελληνικής ομογένειας στην αλλοδαπή

dictyo.gr, Τετάρτη, 14/03/2012

Συνάντηση της Πολιτικής Ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων με τον κ. Ευγένιο Τριβιζά.

Συνάντηση εργασίας πραγματοποιήθηκε σήμερα η Υφυπουργός Παιδείας, Εύη Χριστοφιλοπούλου με τον κ. Ευγένιο Τριβιζά. Μετά τη συνάντηση εργασίας επισκέφτηκαν από κοινού τον Υπουργό Παιδείας, καθηγητή κ. Γεώργιο Μπαμπινιώτη.

Ο κ Τριβιζάς εξέφρασε στην Υφυπουργό την πρόθεση του να προχωρήσει στη δωρεά τεσσάρων χιλιάδων παιδικών βιβλίων, προκειμένου να διανεμηθούν σε βιβλιοθήκες και σχολεία της Ελληνικής ομογένειας στην αλλοδαπή. Συζητήθηκε επίσης η προοπτική σύστασης Διεθνούς Ιδρύματος, με σκοπό τη λειτουργία βιβλιοθηκών και θεατρικών σκηνών, για τα παιδιά των ελληνικών μειονοτήτων του εξωτερικού, στην περίπτωση των οποίων η επαφή με την Ελληνική γλώσσα και λογοτεχνία είναι υψίστης σημασίας.

Παράλληλα συζητήθηκε η συγγραφή εκπαιδευτικού υλικού με στόχο την καλλιέργεια της φαντασίας και της ανάπτυξης της δημιουργικότητας των παιδιών, η παραγωγή εκπαιδευτικού υλικού για παιδιά με δυσλεξία και μαθησιακά προβλήματα και η εξεύρεση τρόπων για να καταστεί ψυχαγωγική και ευχάριστη η διαδικασία της μάθησης. Προς την κατεύθυνση αυτή ένα πρώτο βήμα είναι η δημιουργία εικονογραφημένου βιβλίου υπό τη μορφή κόμικς- για τα αρχαία ελληνικά και τη σύγχρονη γραμματική για μαθητές του

Συντάχθηκε απο τον/την administrator

Τετάρτη, 14 Μάρτιος 2012 19:34 - Τελευταία Ενημέρωση Τετάρτη, 14 Μάρτιος 2012 21:30

δημοτικού.

Ο Υπουργός Παιδείας, αφού ενημερώθηκε για τη συνάντηση εργασίας, εξέφρασε την στήριξή του στις δράσεις που προτάθηκαν.

ΣΧΕΤΙΚΟ ΑΡΘΡΟ

ΤΑ ΝΕΑ

ΟΙ ΑΤΑΙΡΙΑΣΤΟΙ

Χριστοφιλοπούλου - Τριβιζάς

Η ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΣΥΝΑΝΤΑ ΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Θανάσης Θ. Νιάρχος

Δεν αμφισβητεί κανείς την πρόθεση οποιουδήποτε υπουργού ή υφυπουργού Παιδείας, πολύ περισσότερο της Εύης Χριστοφιλοπούλου.

Στο σύνολό τους, καλοπροαίρετοι, πληροφορημένοι, με μεγαλύτερη ή μικρότερη γνώση του αντικειμένου τους, αγωνιώντες ή ανησυχούντες, διαπράττουν όλοι τους ένα μικρό ή μεγάλο λάθος: θεώρησαν και θεωρούν ότι η παιδεία μπορεί να βελτιώνεται και να εξελίσσεται από μόνη της, αρκεί τα σχολεία να είναι όσο γίνεται περισσότερο εξοπλισμένα σε σχέση με την

Συντάχθηκε απο τον/την administrator

Τετάρτη, 14 Μάρτιος 2012 19:34 - Τελευταία Ενημέρωση Τετάρτη, 14 Μάρτιος 2012 21:30

τεχνογνωσία και οι δάσκαλοι και οι καθηγητές αγωνιστικά αφοσιωμένοι στο καθήκοντους. Δεν υπάρχει τίποτε όμως στον κόσμο αυτό που να υφίσταται ανεξάρτητο σε σχέση με όλα τα άλλα - πολύ περισσότερη παιδεία. Σύνολη η παιδεία - πρακτικά και θεωρητικά - επηρεάζεται χάρη στην τηλεόραση, χάρη στον τρόπο με τον οποίο εκφράζονται οι πολιτικοί στη Βουλή, χάρη στη συμπεριφορά των ακαδημαϊκών στις κλειστές συνεδριάσεις της Ακαδημίας, χάρη στη συμπεριφορά των «φιλάθλων» στα γήπεδα. Η παιδεία συνιστά ένα σύστημα συγκοινωνούντων δοχείων που αποδεικνύει περίτρανα πως «εν το παν». Δεν αρκούν η μέριμνα και η μόρφωση των ιθυνόντων για να υπάρξει η παιδεία, από μόνη της, αγγελική. Τα πράγματα ή όλα μαζί εξελίσσονται ή όλα μαζί βαλτώνουν. Διαφορετικά, δεν θα είχαμε παρά να εξοπλίσουμε το υπουργείο Παιδείας με έναν αριθμό συνεργατών που να είναι δημιουργοί όπως ο Ευγένιος Τριβιζάς, οπότε κάθε πρόβλημα θα παρουσιαζόταν αυτόματα λυμένο. Δυστυχώς...

Σε ποιο βαθμό οφείλεται, κατά τη γνώμη σας, στις κακοπάθειες του εκπαιδευτικού συστήματος η καθυστέρησή μας ως κοινωνίας;

ΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ:

Για πολλά χρόνια στη χώρα μας, τόσο η Πρωτοβάθμια και η Δευτεροβάθμια όσο και η Τριτοβάθμια Εκπαίδευση δεν σχεδιάζονταν με επίκεντρο τον μαθητή, δηλαδή τον άνθρωπο και τις ανάγκες του, αλλά με επίκεντρο διαφορετικούς σκοπούς και στόχους. Πώς θα έμπαιναν περισσότερες ειδικότητες και μαθήματα στα σχολεία, περισσότερη και δυσκολότερη ύλη, με αποτέλεσμα την όλο και μεγαλύτερη απομνημόνευση των παιδιών, το όλο και μεγαλύτερο άγχος. Κάθε άλλο δηλαδή παρά χαρά, ζωντάνια και δημιουργία. Ηρθε η ώρα η παιδεία να μην αλλάζει όταν αλλάζουν οι υπουργοί και οι κυβερνήσεις.

Εμείς βασιζόμαστε για το νέο σχολείο στα ομόφωνα συμπεράσματα της Επιτροπής Μπαμπινιώτη που είχε συστήσει, επί προηγούμενης κυβέρνησης, ο τότε υπουργός Παιδείας. Στην επιτροπή αυτή συμμετείχαμε ανελλιπώς ως αξιωματική αντιπολίτευση, τούτο είναι το πιο αισιόδοξο μήνυμα. Το να αγκαλιάζουμε δηλαδή με δημιουργική και όχι κατεδαφιστική κριτική τις όποιες αλλαγές έχουν γίνει στο παρελθόν, συνεχίζοντάς τες προς όφελος των παιδιών.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΤΡΙΒΙΖΑΣ: Εγώ θα ήθελα να ξεκινήσω με ένα γεγονός που θα το χαρακτήριζα ως παραδειγματικό. Αυτή τη στιγμή που μιλάμε υπάρχει μια αναγέννηση της σπουδής των

Συντάχθηκε απο τον/την administrator

Τετάρτη, 14 Μάρτιος 2012 19:34 - Τελευταία Ενημέρωση Τετάρτη, 14 Μάρτιος 2012 21:30

Λατινικών στα δημοτικά σχολεία στην Αγγλία, με τι αφορμή νομίζετε; Ένα βιβλίο του Oxford University Press πραγματεύεται την ιστορία ενός ποντικού που λέγεται Minimus. Ζει σε μια τρύπα στο τείχος του Αδριανού και κάθε τόσο κάνει επιδρομές και κλέβει λιχουδιές από ρωμαϊκά συμπόσια. Το Economist έγραψε ότι «ένας ποντικός κατάφερε να αναστήσει μια νεκρή γλώσσα». Πριν από τέσσερα χρόνια στην Αγγλία μετριούνταν στα δάχτυλα του ενός χεριού τα δημοτικά σχολεία στα οποία διδάσκονταν στα παιδιά τα Λατινικά. Τώρα τα Λατινικά διδάσκονται σε 2.000 ιδιωτικά και δημόσια δημοτικά αγγλικά σχολεία. Ένα στα δέκα δηλαδή, ενώ προβλέπεται να τριπλασιαστούν τα επόμενα χρόνια. Με την ευκαιρία του Minimus, κοίταξα να δω τι γίνεται με τα Λατινικά στην Αμερική. Υπάρχει μια τεράστια αύξηση του ενδιαφέροντος και εκεί. Τι νομίζετε ότι έπαιξε τεράστιο ρόλο για να συμβεί αυτό; Ο Χάρι Πότερ.

Επειδή οι μονολεκτικές μαγικές εντολές που δίνονται εκφέρονται στα λατινικά. Ακούνε τα παιδιά τις λέξεις που λέει ο μάγος και θέλουν να μάθουν λατινικά. Γιατί να μην γίνει κάτι αντίστοιχο με τα αρχαία ελληνικά; Αν ένα βιβλίο έχει τη δύναμη να καταστήσει συναρπαστική την εκμάθηση, υπάρχουν τεράστια περιθώρια για να γίνει συναρπαστική η εκπαίδευση. Όταν επισκέπτομαι σχολεία, παρατηρώ στα προνήπια και τα νήπια κάτι το φρέσκο, μια φλόγα. Πηγαίνω στα ίδια σχολεία έπειτα από μερικά χρόνια και βλέπω τα παιδιά κουρασμένα, αγχωμένα, έχουν χάσει αυτή την ευφορία για μάθηση.

Ε.Χ.: Νομίζω ότι ο κ. Τριβιζάς τα είπε όλα όσον αφορά στον τρόπο με τον οποίο η εκπαίδευση μπορεί να κάνει τη μάθηση διασκεδαστική. Ένα άλλο όμως θέμα είναι οι δάσκαλοι και οι καθηγητές όλων των βαθμίδων της εκπαίδευσης. Έχει τελειώσει πια η εποχή του παραδοσιακού μαθήματος, με τον δάσκαλο ή τον καθηγητή να κάνει το μάθημα από καθέδρας, να μιλάει και να είναι σαν να λέει «εγώ γνωρίζω τα πάντα, εσείς ακούτε, θα κάνουμε ασκήσεις, θα σας ελέγξω για να δω αν τα έχετε μάθει». Πώς μπορεί να γίνει το μάθημα πολύ πιο ζωντανό; Να χωρίζονται τα παιδιά σε μικρές ομάδες, να συζητούν, να απαντούν σε ερωτήσεις και να λύνουν μεταξύ τους ασκήσεις και, όταν επιστρέφουν στην τάξη, ο δάσκαλος να είναι εκεί για να τους εμπυχώνει. Μια άλλη μέθοδος είναι τα παιδιά να μαθαίνουν και να παίζουν θεατρικούς ρόλους. Με το θεατρικό παιχνίδι δεν πλουτίζουν μόνο το λεξιλόγιό τους, μαθαίνουν επίσης τη γλώσσα και κυρίως μαθαίνουν να συνεργάζονται και να παράγουν κάτι δημιουργικό. Το διαπίστωσα πρόσφατα σε σχολεία του Καναδά όπου φοιτούν και Ελληνόπαιδα. Το να συμμετέχεις εκεί σε μια θεατρική ομάδα, σου πιστώνεται και ως μάθημα γλώσσας. Το παιδί δηλαδή μαθαίνει τη γλώσσα χάρις στο θέατρο που λατρεύει, δεν χρειάζεται να μαθαίνει μόνο γραμματική ή να διαβάσει μόνο τα μαθήματα. Αυτά όλα τα πολύ ωραία, σε ποια προοπτική χρόνου νομίζετε ότι μπορεί να αρχίσουν να αποδίδουν καρπούς;

Ε.Τ.: Η γνώμη μου είναι ότι δεν χρειαζόμαστε μεγάλο βάθος χρόνου. Να σας πω ένα άλλο

παράδειγμα, όχι πια του Minimus, για να μη μιλάμε συνέχεια για ποντίκια. Υπήρχε ένα πρόγραμμα εκπαίδευσης μουσουλμανόπαιδων, για το πώς θα μαθαίνουν ελληνικά οι μουσουλμανικές μειονότητες στη Θράκη. Οι μειονότητες αυτές είχαν ως μητρική γλώσσα την τουρκική, την πομακική πιο συγκεκριμένα. Αν και ήταν στο πρόγραμμα να μαθαίνουν ελληνικά, δεν ενδιαφέρονταν γιατί το σύστημα ήταν τέτοιο που τους απωθούσε. Μου ζήτησαν να βρω έναν τρόπο για να γίνει ευχάριστη η διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας στις μουσουλμανικές μειονότητες. Πρότεινα λοιπόν κάτι σαν παιχνίδι, διαφορετικά γιατί το παιδί να καθήσει να διαβάσει τους βαρετούς κανόνες της γραμματικής σε μια γλώσσα που έχει κάποια αντίσταση, αφού δεν είναι η μητρική του; Τους έκανα λοιπόν ένα πρόγραμμα που λέγεται «Ενας ιππότης στο κάστρο των γραμμάτων» και «Ενας ιππότης στο κάστρο των λέξεων». Χρειάζεται να πω ότι είχε γίνει μια πολύ καλή έρευνα για τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν τα παιδιά των μειονοτήτων. Μπερδεύουν για παράδειγμα το Θ με το Τ και το ΤΣ με το Τζ. Επρεπε να βρεθεί ένας τρόπος ώστε να ξεπεραστεί το πρόβλημα αυτό. Εβαλα λοιπόν τον ιππότη να πηγαίνει σε ένα δωμάτιο του κάστρου των γραμμάτων. Εκεί μέσα βρίσκονταν ένα θηρίο και ένα τέρας που είχαν να μοιράσουν έναν θησαυρό. Οσα αντικείμενα αρχίζουν από Θ ή περιλαμβάνουν Θ τα παίρνει το θηρίο. Οσα αρχίζουν από Τ ή περιλαμβάνουν Τ τα παίρνει το τέρας. Το παιδί λοιπόν ενώ κάνει τη μοιρασιά και βοηθάει τον ιππότη, εξοικειώνεται με το Τ και με το Θ. Το ίδιο και με το ΤΣ και με το Τζ. Εχουμε μια ιστορία, σε ένα δωμάτιο, με δυο τσακάλια κοντά σε ένα τζάκι που πίνουν τσάι και χορεύουν τσα τσα. Καλά και άγια όλα αυτά, αλλά η παιδεία τι είναι; Μια απομονωμένη νησίδα που εξελίσσεται από μόνη της;

Πριν από τέσσερα χρόνια στην Αγγλία μετριούνταν στα δάχτυλα του ενός χεριού τα δημοτικά σχολεία όπου διδάσκονταν στα παιδιά τα Λατινικά. Τώρα τα Λατινικά διδάσκονται σε 2.000 ιδιωτικά και δημόσια δημοτικά αγγλικά σχολεία.

Ευγένιος Τριβιζάς

Ε.Χ.: Βρισκόμαστε σε έναν πόλεμο. Η κρίση που περνάμε και που η Ελλάδα είχε δεκαετίες να την περάσει, ή μάλλον είναι ζήτημα αν έχει περάσει τέτοιους είδους κρίση το ελληνικό έθνος σε δυο ή τρεις το πολύ φάσεις του, η κρίση λοιπόν αυτή έχει δύο διαστάσεις, αν λάβουμε υπόψη μας τους Κινέζους και τα ιδεογράμματά τους. Τη διάσταση του κινδύνου και τη διάσταση της ευκαιρίας. Η διάσταση της ευκαιρίας μάς δίνει τη δυνατότητα να τολμήσουμε πράγματα που υπό άλλες συνθήκες, ενώ είμαστε χαλαροί και νομίζουμε πως έχουμε χρήματα, αφήνουμε τα πράγματα να κυλούν. Όταν τα πράγματα ζορίζουν και χρειάζεται να πάρουμε αποφάσεις σκληρές, είναι η ώρα που ο καθένας αναδιατάσσει τις προτεραιότητές του. Η κρίση μάς μαθαίνει να αλλάζουμε. Σε σχέση με το πολύτιμο αγαθό της παιδείας, αν αλλάξουν τα σχολεία, τις επόμενες δεκαετίες θα υπάρξουν Έλληνες με εντελώς διαφορετικές αντιλήψεις. Θα έχουν διατηρήσει τα πολύ δυνατά χαρακτηριστικά μας, γιατί είμαστε αναμφισβήτητα ένας ευρηματικός λαός, αλλά νοοτροπίες που υπονοείτε με την ερώτησή σας θα τις έχουν αποβάλει.

Ε.Τ.: Τα παιδιά αλλάζουν εύκολα νοοτροπία, αυτοί όμως που τα διδάσκουν δεν είναι εύκολο να αλλάξουν. Οι αγκυλώσεις με τις οποίες έχουν μεγαλώσει και εκπαιδευτεί δεν είναι εύκολο να πάψουν να υφίστανται ή να αμβλυνθούν από τη μια στιγμή στην άλλη, να γίνει ξαφνικά η μάθηση παιχνίδι ενώ για τους ίδιους υπήρξε κάτι εντελώς διαφορετικό. Τα παιδιά προσαρμόζονται σχεδόν άμεσα σε κάθε τι καινούργιο, τους είναι μάλιστα πολύ ευχάριστο. Οι δάσκαλοι αντίθετα δυσκολεύονται σε σχέση ακόμη και με τη φαντασία και το χιούμορ. Πρώτα γελούν τα παιδιά με το αστείο και μετά το καταλαβαίνουν οι μεγάλοι. Αλλάζουν δραματικά οι εποχές και χρειάζεται να καταλάβουμε όλοι μας ότι το θέμα δεν είναι πια η μετάδοση γνώσεων. Έχει δοθεί μια δυσανάλογη έμφαση στη μετάδοση των γνώσεων που πολλές φορές μάλιστα είναι στείρες. Η γνώση αυτή καθαυτή δεν είναι τίποτε σημαντικό. Σήμερα μάλιστα που το παιδί πατάει δυο πλήκτρα στο κινητό του και διαβάζει πότε έγινε η τάδε μάχη ή ο δείνα πόλεμος. Η γνώση είναι πλέον πολύ εύκολα προσβάσιμη.

Ε.Χ.: Το σχολείο χρειάζεται να αξιοποιεί πολλά υλικά. Πρέπει να φύγουμε από το ένα υλικό, από το ένα βιβλίο, από το ένα αναγνωστικό, από τον έναν τρόπο μάθησης των Μαθηματικών ή του Συντακτικού. Υπάρχουν πολλοί τρόποι να μάθεις Μαθηματικά και Συντακτικό. Ένας τρόπος είναι τα παραμύθια του κ. Τριβιζά. Ένας άλλος τρόπος είναι με διαφορετικού τύπου ασκήσεις που πάλι θα είναι βιωματικές, ζωντανές, αλλά θα μπορεί να γίνονται μέσα στην τάξη. Διαφορετικά είναι τα υλικά όταν το παιδί είναι μόνο του στο σπίτι και πειραματίζεται, διαφορετικά τα υλικά που ζωντανεύουν το μάθημα μέσα στην τάξη.

Αυτό που δεν μπορεί να αλλάξει από τη μια μέρα στην άλλη είναι το να αλλάξουμε όλοι μαζί νοοτροπία. Η πολιτική ηγεσία έρχεται και παρέρχεται, τα στελέχη όμως παραμένουν – αυτό αφορά σε όλα τα υπουργεία και σε όλους τους μεγάλους οργανισμούς.

Ε.Τ.: Τα πράγματα γίνονται ακόμη πιο περίπλοκα σε σχέση με τον τρόπο που προσλαμβάνεται η γνώση, αφού γνώση πια σημαίνει να κάνεις σωστή και δημιουργική εκμετάλλευση των γνώσεών σου. Είχε γίνει ένα συμπόσιο στο Πανεπιστήμιο του Μίσιγκαν με θέμα τη δημιουργικότητα και τη φαντασία. Είχε πει κάποιος ότι είναι παράδοξο να παραγεμίζουμε σαν γαλοπούλες τα παιδιά με γνώσεις και να αφήνουμε τη φαντασία τους να λιμοκτονεί. Γιατί αυτό που πυροδοτεί την πρόοδο δεν είναι η γνώση, πράγμα που έχει άμεση σχέση με τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε σήμερα. Ένας οικονομολόγος, ο Κένεθ Μπόλντινγκ, έχει πει για την εποχή μας, σε σχέση με τους συντελεστές παραγωγής, δηλαδή το κεφάλαιο, την εργατική δύναμη και το έδαφος, ότι υπάρχει ένας ακόμα σημαντικότερος συντελεστής, η φαντασία. Πώς το δικαιολογεί; Με το γεγονός ότι το έδαφος και το κεφάλαιο έχουν όρια. Έχουμε τόσα χρήματα, τόσους εργάτες, τόσο έδαφος, όλα αυτά δεν είναι εύκολο να τα αλλάξεις. Ενώ η φαντασία είναι απεριόριστη, γι' αυτό και η αξία της είναι τόσο μεγάλη. Σκέφτηκα μάλιστα διαβάζοντας αυτή τη μελέτη ότι η φαντασία

Συντάχθηκε απο τον/την administrator

Τετάρτη, 14 Μάρτιος 2012 19:34 - Τελευταία Ενημέρωση Τετάρτη, 14 Μάρτιος 2012 21:30

δεν είναι μόνο απεριόριστη, είναι και φτηνή. Είχε πει ο Εντισον ότι «για να εφεύρεις, δεν χρειάζεται τίποτε περισσότερο από μια πλούσια φαντασία και από έναν σωρό σκουπίδια». Η ικανότητα να φανταζόμαστε το ανύπαρκτο, να σχηματίζουμε στον νου μας ιδέες και εικόνες πέρα από την εμπειρική πραγματικότητα, αυτή είναι η πηγή της δημιουργίας. Το είχε πει και ο Αϊνστάιν ότι η φαντασία είναι σπουδαιότερη από τη γνώση, επειδή η γνώση πειραματίζεται σε σχέση με αυτό που γνωρίζουμε τη συγκεκριμένη ιστορική στιγμή. Ενώ η φαντασία αγκαλιάζει όλα αυτά που θα μάθουμε και θα ανακαλύψουμε στο μέλλον. Είναι πολύ εύκολο και απλό, όταν διαθέτεις φαντασία, να δημιουργείς κάτι καινούργιο. Και δεν μιλάμε μόνο για τη φιλολογία, μιλάμε για την τεχνολογία και την οικονομία.